

วารสารวิชาการ อุตสาหกรรมศึกษา

วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2554 (88-94)

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

วรวิร์ จันทร์เรือง, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร, พงศ์ธร พันลึกเดช

สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

A TRAINING CURRICULUM DEVELOPMENT ON THE USE AND MAINTENANCE OF PISTOL FOR GENERAL PUBLIC

Voravee Chanrueang, Pairust Vongyuttakrai, Pongtorn Punluekdej

Industrial Education Division, Faculty of Education, Srinakharinwirot University

114 Sukumwit 23 Wattana Bangkok 10110

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป และเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก การสร้างหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพกสร้างขึ้นมาจากการศึกษาข้อมูลเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้นำเอาทฤษฎีการพัฒนาหลักสูตรของ ทาบา โดยนำไปทดลองกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม จำนวน 20 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป โดยผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหา และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ทำการวิเคราะห์ ได้เนื้อหาการฝึกอบรมแบ่งเป็น 5 หน่วยการเรียนรู้ คือ หน่วยที่ 1 เรื่อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก หน่วยที่ 2 เรื่องกฎความปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนพก หน่วยที่ 3 การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและกระสุน หน่วยที่ 4 พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 และหน่วยที่ 5 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน

2. ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป พบว่าประสิทธิภาพ ระหว่างการฝึกอบรมมีคะแนนเต็ม 60 คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 49.95 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.52 มีค่า ประสิทธิภาพ (E1) เท่ากับ 82.50 ส่วนประสิทธิภาพหลังการฝึกอบรมมีคะแนนเต็ม 60 คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 49.05 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.32 มีค่าประสิทธิภาพ (E2) เท่ากับ 81.75 สรุปได้ว่าประสิทธิภาพหลักสูตรฝึกอบรมการใช้ และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80

คำสำคัญ: การพัฒนาหลักสูตรการฝึกอบรม, การใช้และการบำรุงรักษา, อาวุธปืนพก

Abstract

The purposes of this research were to develop a training curriculum on the use and maintenance of pistol training course for general public, and to study the efficiency of a training curriculum on the use and maintenance of pistol for general public. A training curriculum on the use and maintenance of pistol for general public was developed by using Hildi Taba Theory for develop the course and was experiment with 20 trainees.

The research founds that:

1. The content of a training curriculum on the use and maintenance of pistol for general public was divided into 5 units consisting of unit 1 General Information of the pistol, unit 2 The safety rules and use of the pistol, unit 3 The maintenance of the pistol and bullets, unit 4 Law of firearms using, unit 5 Others laws which are involved.

2. The efficiency of a training curriculum on the use and maintenance of pistol for general public for during training had the average score of 49.95 from the full score of 60, standard deviation was 2.52 and had the efficiency criteria (E1) was 82.50. For the efficiency after training had the average score of 49.05 from the full score of 60, standard deviation was 3.32 and the efficiency criteria (E2) was 81.75. This could be conclude that a training curriculum on the use and maintenance of pistol for general public had the efficiency higher than the criteria had set $E1/E2 = 80/80$.

Keyword: Develop a Training Curriculum, Use and Maintenance, Pistol

ภูมิหลัง

ปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมไทย ปัจจุบัน ล้วนแล้วแต่มีอาวุธปืนเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องด้วยทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นการประทุษร้ายต่อทรัพย์สินหรือการทำร้ายร่างกายกันด้วยอาวุธปืน การกระทำที่เกิดจากความประมาทจากการใช้อาวุธปืน หรือบุตรหลานนำอาวุธปืนมาเล่นแล้วเกิดเหตุเศร้าใจ โดยมีได้คาดคิด ฯลฯ นับเป็นความจำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ที่ผู้ม้ออาวุธปืนในครอบครอง หรือผู้ที่คิดจะซื้อหาอาวุธปืนมาไว้ในครอบครอง เพื่อป้องกันชีวิตและทรัพย์สิน จะต้องศึกษาหลักการการทำงานของอาวุธปืน กฎแห่งความปลอดภัยและเทคนิคต่าง ๆ ของอาวุธปืนให้เกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ เพื่อที่จะได้ใช้อาวุธปืนของท่านได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ ปลอดภัยกับท่านและบุคคลที่ท่านรัก (สถาบันอบรมนักสืบเอกชน. 2552: ออนไลน์).

สถิติอาวุธปืนที่ได้รับใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนตั้งแต่ปี 2503-2546 นั้น มีจำนวนมากกว่าล้านกระบอกทั่วประเทศ แต่ในปัจจุบันเมืองไทยมีการครอบครองอาวุธปืนสูงถึงกว่า 4 ล้านกระบอกแล้ว (สถิติจากบทความของ

ศูนย์เฝ้าระวังสถานการณ์ภาคใต้) จำนวนที่ว่ำนั้น หมายถึงปืนที่มีกันแบบถูกกฎหมายเท่านั้น ยังไม่นับปืนเถื่อนที่หาซื้อกันได้ไม่ยากในตลาดมืด การซื้อขายปืนนั้น จะจำหน่ายได้ตามใบอนุญาตขอซื้อปืนเท่านั้น คือผู้ซื้อต้องมีใบอนุญาต ป. 3 ซึ่งนายทะเบียนท้องที่เป็นผู้พิจารณาออกให้ แต่โดยส่วนมากแล้วข้าราชการจะซื้อในโครงการสวัสดิการของเขา มากกว่า ส่วนประชาชนทั่วไปก็จะซื้อไว้เพื่อป้องกันชีวิตและทรัพย์สิน แต่ก็ต้องมีใบอนุญาตเหมือนกัน (ASTVผู้จัดการรายวัน. 2553: ออนไลน์)

อาวุธปืนนั้น อันตรายมักเกิดกับเด็กวัยรุ่น หรือผู้ชายน้อยกว่าผู้หญิง โดยเฉพาะผู้ที่มีอายุระหว่าง 5-34 ปี เพราะชอบคึกคะนอง และเล่นสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ซึ่งอาวุธปืนนั้น มีผู้ครอบครองจำนวนไม่น้อย ที่ไม่รู้จักรั้วใช้ที่ถูกต้อง รวมทั้งไม่รู้จักรั้วการเก็บรักษา อุบัติเหตุจึงเกิดขึ้นได้บ่อยจากปืนสั้น หรือการที่เด็กไปหยิบปืนที่มีลูกกระสุนมายิงเล่นกัน ทำให้ได้รับบาดเจ็บ และเสียชีวิต จากสถิติอุบัติเหตุการตายจากอาวุธปืน ที่เกิดขึ้นในบ้านและนอกบ้าน ของประเทศสหรัฐอเมริกา พบว่าเกิดขึ้นปีละประมาณ 1,500 ราย เด็กที่

วารวิทย์ จันทร์เรือง, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร, พงศธร พันลึกเดช
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม (88-94)

มีอายุต่ำกว่า 18 ปี ตายจากอุบัติเหตุการใช้อาวุธปืนทุกวัน ๆ ละ 1 คน ซึ่งพบวาร์้อยละ 70 ของการเกิดอุบัติเหตุการยิงปืน หรือการลั่นไกในเด็กวัยรุ่น จะเกิดขึ้นขณะที่เด็กอยู่บ้านตามลำพัง (สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตสุพรรณบุรี. 2554: ออนไลน์) สถานการณ์ความรุนแรงจากปืนเหล่านี้ ไม่ได้เกิดขึ้นแต่เฉพาะในปัจจุบัน เพราะจากสถิติของสำนักงานยาเสพติดและอาชญากรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเอ็นไอทีซี) พบว่าบ้านเราในช่วงปี 2541-2543 นั้น เป็นประเทศที่มีคดีฆาตกรรมโดยใช้ปืนมากถึง 79.58% ซึ่งถือว่าสูงมาก หากเปรียบเทียบกับภูมิภาคอื่น ๆ ในโลก (ASTVผู้จัดการรายวัน. 2553: ออนไลน์)

อุบัติเหตุจากอาวุธปืน เกิดจากส่วนใหญ่เกิดจากความประมาท ขาดความระมัดระวังในการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์หรืออาวุธปืน ทำให้รับบาดเจ็บอันตราย ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือความไม่รู้ ไม่มีทักษะในการใช้เครื่องมือหรืออาวุธปืน ทำให้เกิดการผิดพลาดเป็นอันตรายต่อผู้นำไปใช้ ความอยากรู้อยากลอง อยากเห็น โดยเฉพาะเด็กผู้ชายหรือเด็กวัยรุ่น จึงนำอาวุธปืนมาเล่น หรือทดลอง ซึ่งนับว่าเป็นอันตรายอย่างยิ่ง การจัดเก็บของแหลมคม อุปกรณ์ และอาวุธปืนที่ไม่เป็นระเบียบ หรือเก็บไม่มิดชิด ทำให้เด็ก หรือคนในบ้านได้รับอันตรายหากไปสัมผัสหรือหยิบใช้โดยไม่รู้วิธีการใช้ที่ถูกต้อง และการขาดการดูแล หรือสำรวจเครื่องมือที่ชำรุด จึงได้มีการนำเครื่องมือ ที่ชำรุดมาซ่อมแซม แก้ไข เมื่อนำไปใช้ก็จะเกิดอันตรายได้ (สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตสุพรรณบุรี. 2554: ออนไลน์)

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพกเพื่อที่จะได้เข้าใจถึงระบบการทำงานของอาวุธปืนและสามารถใช้อาวุธปืนได้อย่างถูกต้องปลอดภัยกับตนเองและบุคคลรอบข้าง การบำรุงรักษาอาวุธปืนอย่างถูกวิธี รวมถึงได้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนและเครื่องกระสุนทั้งในและต่างประเทศว่าแตกต่างกันอย่างไร จะได้ใช้อาวุธปืนพกที่มีอยู่ได้อย่างปลอดภัยและมีความรับผิดชอบต่อสังคมและปฏิบัติในการใช้อาวุธปืนตลอดจนการบำรุงรักษาอาวุธปืนได้อย่างถูกต้องและมีความคล่องตัว

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก

ความสำคัญของการวิจัย

ผลที่ได้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ได้หลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก ซึ่งเป็นประโยชน์กับบุคคลทั่วไปที่เข้ารับการฝึกอบรม สามารถเข้าใจถึงระบบการทำงานของอาวุธปืนและมีความรู้และทักษะในการใช้อาวุธปืนได้อย่างถูกต้องปลอดภัยกับตนเองและบุคคลรอบข้าง การบำรุงรักษาอาวุธปืนอย่างถูกวิธี รวมถึงได้ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืนและเครื่องกระสุนใช้อาวุธปืนได้อย่างปลอดภัยและมีความรับผิดชอบต่อสังคมและปฏิบัติในการใช้อาวุธปืนตลอดจนการบำรุงรักษาอาวุธปืนได้อย่างถูกต้องและมีความคล่องตัว

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้บรรลุตามจุดความมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงกำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

ขอบเขตขนาดและยี่ห้อของอาวุธปืนพกซึ่งได้รับความนิยมสำหรับบุคคลโดยทั่วไป ที่ใช้ในการฝึกอบรมแบ่งเป็น 2 ชนิด คือ

1. อาวุธปืนพกลูกไม่ (Revolver) ขนาด .38 ยี่ห้อ Taurus และยี่ห้อ Smith&Wesson
2. อาวุธปืนพกกึ่งอัตโนมัติ (Semi Automatic Pistol) ขนาด 9 มม. ยี่ห้อ Taurus ยี่ห้อ Luger ยี่ห้อ CZ และยี่ห้อ Beretta

ขอบเขตเนื้อหา ประชากร และตัวแปร

1. เนื้อหาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป ประกอบด้วย

- 1.1 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก
- 1.2 กฎความปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนพก
- 1.3 การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและเครื่องกระสุน

1.4 พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490

- 1.5 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยข้าราชการครู พ่อค้า นักธุรกิจ และบุคคลทั่วไป ที่มีใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.4) ที่ยังไม่เคยผ่านการฝึกอบรมการใช้อาวุธปืน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยข้าราชการครู พ่อค้า นักธุรกิจ และบุคคลทั่วไป ที่มีใบอนุญาตให้มีและใช้อาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนส่วนบุคคล (แบบ ป.4) ที่ยังไม่เคยผ่านการฝึกอบรมการใช้อาวุธปืน เลือกกลุ่มตัวอย่างจากการรับสมัครที่มีความสนใจในการเข้ารับการฝึกอบรมจำนวน 20 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

สมมติฐานในการวิจัย

หลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป มีประสิทธิภาพ สูงกว่า 80/80

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป ผู้วิจัยได้แบ่งผลการศึกษาเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนแรกการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป และส่วนที่สองผลการทดลองด้านประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

1. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป โดยผู้วิจัยได้แบ่งการศึกษาออกเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องชั้นตอนรวบรวมข้อมูล ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ เพื่อนำมากำหนดกรอบปัญหาและนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร โดยข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ความรู้ทั่วไป กฎความปลอดภัย การใช้ การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและกระสุน พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 และกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน ซึ่งข้อมูลที่ได้นำมากำหนดโครงสร้างของหลักสูตร จุดประสงค์ และเนื้อหาของวิชาในหลักสูตร

ตอนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป โดยผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาสำหรับการฝึกอบรมแบ่งเป็น 5 หน่วยการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ 9 จุดประสงค์การเรียนรู้ มีรายละเอียดดังนี้ คือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก แบ่งออกเป็น 2 จุดประสงค์การเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องกฎความปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนพก แบ่งออกเป็น 4 จุดประสงค์การเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและกระสุน แบ่งออกเป็น 1 จุดประสงค์การเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 แบ่งออกเป็น 1 จุดประสงค์การเรียนรู้ และหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน แบ่งออกเป็น 1 จุดประสงค์การเรียนรู้ หลังจากนั้นโดยผู้วิจัยได้นำเอาทฤษฎีการวิเคราะห์หลักสูตรของทาบาและใช้หลักการของบลูมในจัดทำตารางวิเคราะห์หลักสูตรโดยมีผู้เชี่ยวชาญช่วยในการพิจารณาความเหมาะสมของหลักสูตรพิจารณา ความสัมพันธ์ของเนื้อหากับจุดประสงค์การเรียนรู้ แล้วนำเนื้อหาแบบทดสอบ แบบประเมินความสามารถของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก ค่าความสอดคล้องในแต่ละส่วน และนำค่าความสอดคล้องที่ได้มา

วารวีร์ จันทร์เรือง, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร, พงศธร พันลึกเดช
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม (88-94)

ปรับปรุงแก้ไขรายละเอียดของเนื้อหา แบบทดสอบ แบบประเมินความสามารถของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป เพื่อให้ได้หลักสูตรพร้อมแบบทดสอบ และแบบประเมินที่มีประสิทธิภาพ นำหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไปพร้อมแบบทดสอบ และแบบประเมินที่มีประสิทธิภาพทดลองกับกลุ่มทดลอง และผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะ ปัญหาที่พบในระหว่างการทดลอง หลักสูตรมาปรับปรุงและแก้ไข หลังจากนั้นจะทำการทดลองครั้งสุดท้ายกับกลุ่มทดลอง 3 ระดับ ๆ ละ 3 คน อีกครั้งหนึ่ง โดยแบ่งออกเป็นกลุ่มเก่ง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มอ่อน แล้วนำแบบทดสอบ และแบบประเมินความสามารถมาปรับปรุงอีกครั้งเพื่อให้เหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรมและเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการฝึกอบรมหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

2. ผลการประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป

ผลการประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป ซึ่งพิจารณาจากการวัดประเมินผลด้านความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถของผู้เข้ารับการฝึกอบรมของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป จำนวน 20 ท่าน มีผลการวิจัยดังนี้

ค่าประสิทธิภาพระหว่างการฝึกอบรม จาก 5 หน่วยการเรียนรู้ สรุปได้ว่า หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 มีคะแนนเต็ม 10 คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 8.20 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.11 มีค่าประสิทธิภาพ (E1) เท่ากับ 82.00 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 มีคะแนนเต็ม 25 คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 21.30 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.49 มีค่าประสิทธิภาพ (E1) เท่ากับ 85.20 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 มีคะแนนเต็ม 13 คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 10.55 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.15 มีค่าประสิทธิภาพ (E1) เท่ากับ 81.15 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 มีคะแนนเต็ม 6 คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย

เท่ากับ 4.85 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.89 มีค่าประสิทธิภาพ (E1) เท่ากับ 82.50 และหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 มีคะแนนเต็ม 6 คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.95 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.60 มีค่าประสิทธิภาพ (E1) เท่ากับ 82.50

ค่าประสิทธิภาพทั้งระหว่างการฝึกอบรม และหลังการฝึกอบรม สรุปได้ว่า ระหว่างการฝึกอบรมมีคะแนนเต็ม 60 คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 49.95 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.52 มีค่าประสิทธิภาพ (E1) เท่ากับ 82.50 ส่วนหลังการฝึกอบรมมีคะแนนเต็ม 60 คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 49.05 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.32 มีค่าประสิทธิภาพ (E2) เท่ากับ 81.75 ซึ่งพบว่าค่าประสิทธิภาพทั้งระหว่างการฝึกอบรม และหลังการฝึกอบรมอยู่ในเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ คือ 80/80

อภิปรายผล

1. การพัฒนาหลักสูตรในการฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องขั้นตอนรวบรวมข้อมูล ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องต่างๆ เพื่อนำมากำหนดกรอบปัญหาและนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการพัฒนาหลักสูตร โดยข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ความรู้ทั่วไป กฎหมาย ปลอดภัย การใช้ การบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและกระสุนพระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 และกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน ซึ่งข้อมูลที่ได้นำมากำหนดโครงสร้างของหลักสูตร จุดประสงค์ และเนื้อหาของวิชาในหลักสูตร โดยผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาสำหรับการฝึกอบรมแบ่งเป็น 5 หน่วยการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ 9 จุดประสงค์การเรียนรู้ มีรายละเอียดดังนี้ คือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่องความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับอาวุธปืนพก แบ่งออกเป็น 2 จุดประสงค์การเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่องกฎหมาย ปลอดภัย และการใช้อาวุธปืนพก แบ่งออกเป็น 4 จุดประสงค์การเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 การบำรุงรักษา

วารวิธ จันทรเรือง, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร, พงศ์ธร พันลึกเดช
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม (88-94)

อาวุธปืนพกและกระสุน แบ่งออกเป็น 1 จุดประสงค์การเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 แบ่งออกเป็น 1 จุดประสงค์การเรียนรู้ และหน่วยการเรียนรู้ที่ 5 กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน แบ่งออกเป็น 1 จุดประสงค์การเรียนรู้ หลังจากนั้นโดยผู้วิจัยได้นำเอาทฤษฎีการวิเคราะห์หลักสูตรของทาบาสและใช้หลักการของบลูม ซึ่งเนื้อหาสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชัยรัตน์ หิรัญบุรณะ (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของตำรวจนครบาลในด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน: ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนที่ผ่านการฝึกหลักสูตรการยิงปืนพก แบบ P.P.C. ระบบ F.B.I. มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงระดับความคาดหวังของประชาชนที่ผ่านการฝึกหลักสูตรการยิงปืนพก แบบ P.P.C. ระบบ F.B.I. ที่มีต่อการปฏิบัติงานของตำรวจนครบาลในด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน และในบทเรียนที่เกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่ผ่านหลักสูตรการยิงปืนพก แบบ P.P.C. ระบบ F.B.I. มีความคาดหวังต่อการปฏิบัติงานของตำรวจนครบาล ในด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน ในระดับปานกลาง เมื่อเปรียบเทียบระดับความคาดหวังของประชาชนพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคาดหวังต่อการปฏิบัติงานของตำรวจนครบาลในด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนแตกต่างกัน ส่วนปัจจัยด้านเพศ, อายุ, อาชีพ, รายได้, ประสบการณ์เกี่ยวกับอาชญากรรมและประสบการณ์การใช้อาวุธปืนไม่พบว่ามีผลแตกต่างกัน

2. ผลการประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป ซึ่งพิจารณาจากการวัดประเมินผลด้านความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถของผู้เข้ารับการฝึกอบรมของหลักสูตรฝึกอบรมการใช้และการบำรุงรักษาอาวุธปืนพก สำหรับบุคคลทั่วไป จำนวน 20 ท่าน พบว่า ค่าประสิทธิภาพ ระหว่างการฝึกอบรมมีคะแนนเต็ม 60 คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย

เท่ากับ 49.95 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.52 มีค่าประสิทธิภาพ (E1) เท่ากับ 82.50 ส่วนหลังการฝึกอบรมมีคะแนนเต็ม 60 คะแนน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 49.05 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.32 มีค่าประสิทธิภาพ (E2) เท่ากับ 81.75 ซึ่งพบว่าค่าประสิทธิภาพทั้งระหว่างการฝึกอบรม และหลังการฝึกอบรมอยู่ในเกณฑ์ประสิทธิภาพที่ตั้งไว้ คือ 80/80 สอดคล้องกับงานวิจัยของก้องเกียรติ ปิ่นกุ่มภีร์. (2553: 95) การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องความรู้พื้นฐานสิ่งทอ สำหรับหัวหน้างานในโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ ระหว่างการฝึกอบรมในแต่ละบทแล้วได้ค่าประสิทธิภาพ (E1) เท่ากับ 92.50 และคะแนนการทดสอบความรู้ความเข้าใจหลังการฝึกอบรมทั้ง 5 หน่วยการเรียนรู้ ได้ค่าประสิทธิภาพ (E2) เท่ากับ 90.62 โดยได้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 90/90 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นกุล นนทศุข (2550: 91) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาชุดฝึกอบรมเรื่อง กิจกรรม 5 ส เพื่อพัฒนากระบวนการคิดเชิงระบบสำหรับพนักงานบริษัท พีบี โฟล์ (ไทยแลนด์) จำกัด พบว่าชุดฝึกอบรมเรื่อง 5 ส เพื่อพัฒนากระบวนการคิดเชิงระบบมีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.04/81.11 ในขั้นตอนรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการคิดเชิงระบบทั้ง 6 ขั้นตอน มีประสิทธิภาพการเรียนรู้ เท่ากับ 87.04 และการทำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้หลักการใช้ชุดฝึกอบรมเรื่อง กิจกรรม 5 ส เพื่อพัฒนากระบวนการคิดเชิงระบบมีประสิทธิภาพการเรียนรู้ เท่ากับ 81.11

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ควรมีการทำสื่อการสอนการถอดประกอบปืนแบบกราฟิกมาใช้เสริมฝึกอบรม
2. พระราชบัญญัติ อาวุธปืน เครื่องกระสุน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 และกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอาวุธปืน ควรมีการแยกให้ดูว่ามีส่วนใดที่คล้ายคลึงกันบ้างเพื่อเป็นการไม่ให้ผู้เข้าฝึกอบรมเกิดความสับสนในเนื้อหาที่เรียน และเปรียบเทียบให้เห็น

วารวีร์ จันทร์เรือง, ไพรัช วงศ์ยุทธไกร, พงศ์ธร พันลึกเดช
วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม (88-94)

ชัดเจนว่ากฎหมายในประเทศกับกฎหมายประเทศต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างใด

3. ควรบัญญัติกำหนดเพิ่มเติมว่าผู้ใดจะขอซื้ออาวุธปืนพก จะต้องผ่านการฝึกอบรมอาวุธปืนพกที่มีการรับรองจากกระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม และสำนักงานตำรวจแห่งชาติก่อนที่就会有อาวุธปืนไว้ครอบครอง

5. รัฐบาลควรกำหนดให้ผู้ที่จะมีอาวุธปืนทุกคนต้องผ่านการฝึกอบรม

6. เพิ่มแบบฝึกทักษะในการบำรุงรักษาอาวุธปืนพกและกระสุน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรพัฒนาฝึกอบรมการใช้อาวุธปืนแบบต่าง ๆ

บรรณานุกรม

กองเกียรติ ปีมกุมภีร์. (2553). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เรื่องความรู้พื้นฐานสิ่งทอ สำหรับหัวหน้าในโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ. กรุงเทพฯ.วารสารวิชาการอุตสาหกรรมศึกษา ปีที่: 4 ฉบับที่: 2

ชัยรัตน์ หิรัญบุรณะ. (2542). ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อการปฏิบัติงานของตำรวจนครบาลในด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน: ศึกษาเฉพาะกรณีประชาชนที่ผ่านการฝึกหลักสูตรการยิงปืนพก แบบ P.P.C. ระบบ F.B.I. วิทยานิพนธ์ ศ.ม. (รัฐศาสตร์). กรุงเทพมหานคร: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.

นกุล นนทศุข. (2550). การพัฒนาชุดฝึกอบรมเรื่องกิจกรรม 5 ส เพื่อพัฒนากระบวนการคิดเชิงระบบสำหรับพนักงาน บริษัท พีบี ไฟฟ์ (ไทยแลนด์) จำกัด. ปริญญาโท กศ.ม. (เทคโนโลยีการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.

สถาบันอบรมนักสืบเอกชน. (2552). *อบรมการยิงปืน CONSULT VIP SHOOTING ACADEMY*. สืบค้นเมื่อวันที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2552 จาก <http://WWW.AUTOMATICIDEA.COM>

สถาบันการพลศึกษาวิทยาเขตสุพรรณบุรี. (2553).

อุบัติเหตุจากการถูกของแหลมคม อุปกรณ์ อาวุธปืน และการป้องกัน. สืบค้นเมื่อวันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2554, จาก

<http://www.ipesp.ac.th/learning/supitcha/html/D3-3-3.html>

ASTVผู้จัดการรายวัน. (2553). ‘ปืน ความปลอดภัย - ความขัดแย้ง = ความรุนแรงในสังคมไทย. สืบค้นเมื่อวันที่ 28 เมษายน พ.ศ. 2554, จาก <http://www.manager.co.th/Daily/ViewNews.aspx?NewsID=9530000159076>